

Presentatie Alexander Wechgelaar
1 december 2011, Podium 0950, Rotterdam

Goedenavond samen,

Allereerst even mijn bijzondere band met Rotterdam. Geboren in Djocjakarta ging de reis naar Holland met de Indrapoera van de Rotterdamsche Lloyd. Rotterdam had ik al vaak opgevangen als de stad waar mijn grootvader één van de eerste werknemers was bij Thompson's Havenbedrijf en procuratiehouder, wat dat dan ook mocht zijn en mijn vader opgroeide. Rotterdam kreeg steeds meer de status van een soort heilig Jeruzalem in het beloofde heilige Holland. Het verlof in Nederland werd onderbroken door de tweede wereldoorlog en vanuit de tuin van een voor een jaar gehuurde tuinderswoning in Nootdorp zag ik ontzet het bombardement Rotterdam op afstand bij de eerste oorlogshandeling.

Terugkeer naar Indië bleek onmogelijk om gezondheidsredenen van mijn vader en we verhuisden naar Groningen, ik tot aan mijn militaire dienstplichttijd. Daarna werd ik toegelaten tot de Jan van Eyckacademie in Maastricht, op de auto van de bodedienst stond in forse letters: Groningen-Maastricht-Rotterdam. Vervoerd werd onder anderen een inspirerende schildersezal die had toebehoord aan Cesar Domela-Nieuwenhuis een befaamd lid van de Stijl werkend in Parijs gekregen via zijn neefje, mijn roeimaatje, vriend Edzard Domela-Nieuwenhuis. Ongeveer tien jaar later werd ik uitgenodigd voor de Duitse "Enkel der Stil" (Kleinkinderen van de Stijl) groepstentoonstelling in museum de Neue Galerie te Aken, hoe is het mogelijk?

Als beroeps conceptueel beschouwd kunstenaar in Maastricht werd me medegedeeld dat ik geen kunst maakte maar cultuur en daardoor niet verder in aanmerking kwam voor aankoop aan rijk of gemeente in het kader van de BKR. Op dat moment verscheen Frits Becht, kunstverzamelaar en mede namens Wim Beeren, beiden lid van de commissie Internationale Beelden vroeg hij of ik in Rotterdam zou willen wonen en werken om het klimaat te helpen versterken. De gemeente hielp me aan een atelier plus woning op het Noordereiland en dankzij de uitnodiging van Gust Romijn om les te willen geven op de academie van beeldende kunsten bleek het mogelijk om zelfstandig te bestaan en bezig te blijven met het maken van kunst, zoals ik dat persoonlijk voorstond en zonder enige invloed van wat voor markt dan ook.

Dankjewel Rotterdam!

Op een gegeven moment werd ik gevraagd om voor de Tweede Kamer een beeld te ontwerpen met gebruik van materiaal uit een kunstwerk uit de voormalige Hoge Raad van Richard Roland Holst met o.a. 4 verbeelde historische wetgevers, waaronder Mozes.

Een boekenantiquariaat op de Nieuwe Binnenweg hielp me aan een studie over het werk van Richard, die in oude joodse geschriften had gevonden dat De Tien Geboden niet op tafelen waren uitgeschreven maar dat Mozes met twee kubussen onder zijn armen de berg afkwam, met daarop tekens gegrift. De tafelen waren een truc van schilders en geestelijkheid tijdens de Renaissance. Zo konden die geboden geheel compleet worden afgebeeld. Er bestond nog geen geschreven taal tijdens Mozes. Wel vertelkunde en -kunst. Tijdens het verwerken van die schok maakten Barbara Jean en ik kennis met elkaar en met ons beider kennis, Barbara's bibliotheek en de uitnodiging om een picnicplaats te ontwerpen op Schouwen-Duiveland ontstond Uw Tien Geboden met 2 forse kubussen met daarop de hiërogliefen van de cijfers 1-10 met daarom heen 10 geabstraheerde vingers, ieders tien geboden, als zitplaatsen. De trappen in Barbara's werk intrigeerden me bijzonder. Van daaruit ontstond meer samenwerking zoals bij een voorstel voor een drijvend labyrint in Middelburg, werken aan films, hier HemelOpAarde in Rotterdam.

Van de Rijksbouwmeester en de erven Roland Holst kreeg ik het resterende marmer uit de Hoge Raad kado ten bate van een nieuw kunstwerk. Ik besloot meteen om het marmer door te schenken aan Rotterdam, als dank voor bewezen diensten en vond in een computertekening gemaakt als ontwerp voor een stad in de ruimte het materiaal om het marmer mee te sieren. Na vele jaren van vruchteloos zoeken ook met en zonder het CBK naar een perfecte locatie in Rotterdam vond Petra van der Ham van Artinfuse deze gezegende bijzondere plek. Bij het eerste contact met de heer Sandberg, nam hij ons mee in dit gebouw en wees naar buiten, een platform op een dijk en een trap die er heen leidde. Voilá. Zo is het gekomen! Een als uiterst positief beeld bedoelde toevoeging aan een heerlijke stad.

Alexander Wechgelaar